

ده شهر عمده پادشاهی متحد

(۵)

گلاسگو
Glasgow



Arm of Glasgow



فهرست

۷	گلاسگو
۸	ویژگی های جغرافیائی، طبیعی و سیاسی
۸	آب و هوا
۹	جمعیت
۱۱	تاریخچه
۱۲	اقتصاد
۱۳	حمل و نقل
۱۳	حمل و نقل شهری
۱۴	حمل و نقل بین شهری
۱۴	ایستگاه مرکزی گلاسگو
۱۴	ایستگاه راه آهن خیابان کوپین گلاسگو
۱۵	فرودگاه
۱۵	فرودگاه بین المللی گلاسگو
۱۵	فرودگاه بین المللی گلاسگو پرستویک
۱۶	فوتبال
۱۷	دانشگاه ها
۱۸	دانشگاه گلاسگو
۱۹	دانشگاه استرثکلای

۲۰	دانشگاه کلدونین گلاسگو
۲۲	تاریخچه
۲۲	رده بندی
۲۳	دانشگاه غرب اسکاتلند
۲۳	مدرسه هنر گلاسگو
۲۵	شهر والناتین، شهر عشق
۲۵	شهرهای خواهر خوانده
۲۶	اتاق بازرگانی گلاسگو
۲۸	جاذبه های گردشگری گلاسگو
۲۸	کلیسای جامع گلاسگو
۲۹	کلیسای جامع سنت آندرو گلاسگو
۳۱	پارک کلوینگروو
۳۲	موزه هنری کلوینگروو
۳۳	باغ های گیاه شناسی گلاسگو
۳۴	میدان جرج
۳۵	تئاتر سلطنتی گلاسگو
۳۶	گلاسگو گرین
۳۷	کاخ و باغ زمستانی خلق
۳۸	طاق مک لنان
۳۹	آبنمای دولتون گلاسگو
۳۹	برج گلاسگو

۴۰

مرکز علمی گلاسگو

۴۱

شهرداری گلاسگو

۴۲

تالار سلطنتی کنسرت گلاسگو

گلاسگو Glasgow



Arm of Glasgow



گلاسگو، Glasgow. بزرگترین و پرجمعیت‌ترین شهر اسکاتلند و سومین شهر پرجمعیت پادشاهی متحده با بیشترین جاذبه‌های طبیعی، آموزشی، فرهنگی، هنری و تاریخی شناخته شده به برخوردار بودن از صمیمی‌ترین و خوش‌برخوردترین مردم پادشاهی متحده شهره است.

گلاسگو در سده ۱۹ میلادی بعد از لندن دومین شهر بزرگ امپراتوری بریتانیا و بعد از لندن و برلن سومین شهر بزرگ اروپا بوده است.

گلاسگو در سال ۱۹۹۰ به عنوان پایتخت فرهنگی اروپا و در سال ۱۹۹۹ به عنوان شهر برتر بریتانیا از نظر معماری و طراحی برگزیده شد. گلاسگو پس از لندن بزرگ‌ترین مرکز خرید بریتانیا می‌باشد و مارک مشهوری مانند "ورساجه" اولین فروشگاه اختصاصی خود را در این شهر تأسیس کرد.

ویژگی های جغرافیائی، طبیعی و سیاسی:

گلاسگو شهری بندری با

پهنه ۱۷۵/۵ کیلومترمربع، در اراضی پست غرب اسکاتلند، در دو سوی



رودخانه "کلاید" که از سمت غرب به اقیانوس اطلس شمالی می ریزد، واقع و توسعه یافته است.

رودخانه کلاید

آب و هوا: گلاسگو دارای آب وهوائی اقیانوسی، با زمستان های سرد و مرطوب است، و اغلب با وزش های باد همراه است که گاه به طوفان های شدید تبدیل می شود.

از آنجا که گلاسگو در غرب اسکاتلند واقع است بارانی تر از سایر شهرهای اسکاتلند و بارانی ترین شهر پادشاهی متحده است (تنها در منطقه های کوهستانی بارندگی بیش از گلاسگو می باشد)

میزان بارندگی در گلاسگو از ۶۵ میلیمتر در خشک ترین ماه های سال (اپریل و می) تا ۱۵۵ میلیمتر در مرطوب ترین ماه (ژانویه) در تغییر است. متوسط میزان بارندگی سالانه در گلاسگو ۱۳۲۰ میلیمتر است.

در زمستان (از دسامبر تا فوریه) هوا کاملا سرد و آسمان ابری است، افزایش باد و رطوبت سردی بیشتر هوا را دامن می زند.

در گلاسگو به ندرت برف می بارد اما احتمال بارش برف از نوامبر تا اپریل وجود دارد.

جمعیت: جمعیت گلاسکو در سال ۲۰۲۱ حدود ۱۶۸۰,۶۶۹ نفر برآورد شده است، در حالی که این رقم در سال ۱۹۵۰، بالغ بر ۷۵۵,۱۷۰ نفر بوده است.

گفته می شود جمعیت شهر گلاسکو در سال ۱۹۵۰ به اوج ۱,۰۸۹ میلیون نفر رسید، و در آن زمان یکی از پرجمعیت ترین شهرهای جهان بود. دهه ۱۹۶۰ گلاسگو شاهد پاکسازی منطقه های فقیرنشین داخل شهر و انتقال به "شهرهای جدید" بود که منجر به کاهش جمعیت در شهر گلاسگو شد. مرزها نیز در سده بیستم دو بار تغییر کرد، گلاسگو در سال ۲۰۱۴ کمی بیش از ۵۹۶,۰۰۰ نفر جمعیت داشت. که نسبت به ۵۹۵,۰۰۰ نفر در سال ۲۰۱۲ و ۵۹۳,۰۰۰ نفر در سال ۲۰۱۱ تغییر چندانی نشان نمی دهد.

تراکم جمعیت در گلاسکو ۳,۴۰۰ نفر در هر کیلومتر مربع است که این شهر را به پرجمعیت ترین شهر اسکاتلند تبدیل می کند. در منطقه بزرگتر گلاسگو، جمعیت بالغ بر ۱,۲ میلیون نفر برآورد شده است، در حالی که در اطراف این منطقه حدود ۲,۸ میلیون نفر ساکن می باشند. این میزان حدود ۴۲٪ جمعیت اسکاتلند را نشان می دهد. علاوه بر این براساس بخش جمعیت شناسی اسکاتلند، گلاسگو درصد اقلیت های قومی بسیار بیشتری را نسبت به کل جمعیت اسکاتلند دارد. در سرشماری سال ۲۰۱۱ پادشاهی متحده، ترکیب جمعیت گلاسکو، سفید: ۸۸,۳٪ (اسکاتلند: ۹۶٪) آسیایی: ۸,۱٪ (اسکاتلند: ۲,۷٪) سیاه: ۲,۴٪ (اسکاتلند: ۰,۸٪) مسیحی:

۵,۴٪ (اسکاتلند: ۵۴,۰٪) *مسلمان: ۵,۴٪ (اسکاتلند: ۱,۴٪) بیش از ۱۵٪ از جمعیت به یک گروه اقلیت قومی تعلق دارند. در دهه های ۱۹۶۰ و ۷۰، جمعیت زیادی از اسکاتلندی های آسیایی همراه با پاکستانی ها (۳۰۰۰۰ نفر)، هندی ها (۱۵۰۰۰ نفر)، بنگلادشی ها (۳۰۰۰ نفر) و مهاجران چینی در این شهر ساکن شدند.

امید به زندگی در گلاسکو از ۷۳ سال گذشته بین شهرهای انگلیس در پائین ترین سطح قرار داشته است.

گلاسگو شهری شلوغ و پرهیاهو است و به داشتن دانشگاه ها و مرکز آموزشی بسیار شهره است.

افزون بر تعداد بسیار زیاد دانشگاه ها، کالج های متعدد، مدرسه معروف هنر گلاسگو همچون جذابیت های دیگر گردشگری این شهر زیبا مانند: بناهای تاریخی، پارک ها و موزه ها، درخور توجه ویژه است.

گلاسگو با وجود مدرن بودن هنوز هم می توان حال وهوای روستایی گذشته را در آن احساس کرد. همین تضاد است که سبب جذابیت هرچه بیشتر گلاسکو شده است.

گلاسگو در سال ۲۰۱۴ میلادی، میزبان بازی های کشورهای همسود بریتانیا بود

گلاسگو از نظر زمانی ۳ ساعت و نیم از تهران عقب تر است ، واحد پول آن، پوند استرلینگ است، زبان اصلی آنها، انگلیسی اسکاتیش است.

تاریخچه: گلاسگو از سده های میانی تا سده ۱۷ میلادی تغییرات بزرگی به خود دیده است؛ به این معنا که از یک رو ستای معمولی دو سوی رود کلاید و کلیسای جامع به دومین شهر بزرگ امپراتوری بریتانیا تبدیل شده است.

تاسیس دانشگاه گلاسگو در سده ۱۵ میلادی، به گونه ای چشمگیر، از یک سو رشد سریع شهر را در پی داشت، از سوی دیگر سبب شد گلاسگو در دوره مشهور به دوره روشنگری در اسکاتلند نقشی اساسی و بزرگ ایفا کند.

در سده های ۱۶ و ۱۷ میلادی دوره ای که بسیاری از سرزمین های آمریکای شمالی (کانادا و ایالات متحده امروزی) به بریتانیا تعلق داشت، گلاسگو به پررونق ترین بندر تجاری با آمریکای شمالی تبدیل شد. سرمایه داران بریتانیایی با کمک دانش فنی، کشتیرانی پیش رفته و نیروی کار رایگان برده های سیاه در آمریکای شمالی و جزایر کارائیب به کاشت محصولات کشاورزی در ابعادی دست زدند که پیش از آن در تاریخ سابقه نداشت. این محصولات کشاورزی - از جمله توتون و تنباکو - در مقادیر کلان با کشتی به شهرهای غرب بریتانیا خصوصاً گلاسگو حمل می شد و از آنجا به سایر کشورهای اروپایی و آسیایی صادر می شد.

گلاسگو در سده های ۱۸ و ۱۹ میلادی از خاستگاه های انقلاب صنعتی بوده است. جیمز وات - مخترع موتور بخار، و جوزف بلک - کاشف دی اکسید کربن و معلم جیمز وات - هر دو از مشاهیر این شهر می باشند. در دوره انقلاب صنعتی، گلاسگو به خاطر سابقه تجارت دریایی و دارا بودن دانشگاه به بزرگ ترین مرکز ساخت ماشین های سنگین مانند کشتی و لوکوموتیو در جهان تبدیل شد. رونق تجارت و صنعت و رشد اقتصادی سریع منجر به رشد جمعیت و توسعه شهر شد، به طوری که جمعیت

گلاسگو در دوره حکومت ملکه ویکتوریا در سده ۱۹ میلادی از یک میلیون نفر فراتر رفت و این شهر را به دومین شهر امپراتوری بریتانیا و چهارمین شهر بزرگ اروپا بعد از لندن، پاریس و برلن تبدیل کرد. خدمات شهری و عمومی گلاسگو در این دوره توسعه یافت، به طوری که این شهر دارای سومین متروی قدیمی جهان بعد از بوداپست و لندن شد.

اقتصاد: گلاسگو در طول چند سال گذشته همواره با تولید سالانه ۱۵,۷ میلیارد پوند ارزش افزوده، از رشد اقتصادیدر خورتوجه برخوردار بوده است، و اکنون با حدود ۴۴۳۰۰۰ نفر شاغل بزرگترین مرکز اشتغال در اسکاتلند است. در گلاسگو حدود ۱۳۰۰۰ شرکت اصلی و خرده فروشی، جهانگردی، غذا و نوشیدنی، و... حضور دارند.

تحولات اداری کارآمد و نوآورانه همراه با فضاهای خرده فروشی در گلاسگو در سطح جهانی، متناسب با نوع ک و کار ارائه می شود.



موفقیت این شهر در جذب شرکت ها باعث افزایش فرصت های شغلی جدید در این شهر با بیش از ۷۰,۰۰۰ نفر در ۱۰ سال منتهی به ۲۰۰۵ شده است، و این شهر را

به یکی از شهرهای با رشد سریع در پادشاهی متحده تبدیل کرده است، به همین

دلیل است که شرکت های جهانی هر چه بیشتر تصمیم به حضور و استقرار در گلاسگو می گیرند.

امور تامین مالی و بانکداری در گلاسگو همواره از رونق چشمگیر برخوردار بوده از این رو علاوه بر بانک سلطنتی اسکاتلند و سایر بانک های اسکاتلندی و انگلیسی بانک های متعدد خارجی در این شهر دارای شعبه می باشند، از جمله بانک های ژاپنی و...
حمل و نقل: گلاسگو از نظر حمل و نقل به ویژه برخوردار بودن از انواع گوناگون حمل و نقل از درون شهری و برون شهری گرفته تا زمینی (جاده ای و ریلی)، آبی و هوایی در قیاس با سایر شهرهای پادشاهی متحده از ویژگی خاص خود برخوردار است. در پی هریک از موارد نام برده در حد ممکن مورد اشاره قرار خواهد گرفت:

حمل و نقل شهری: گلاسگو دارای شبکه راه آهن و اتوبو سرانی گسترده و منظم برای حمل و نقل درون شهری است. راه آهن درون شهری و سیستم متروی شهر توسط مؤسسه دولتی حمل و نقل استرث کلاید (SPT) مدیریت می شود. سیستم راه آهن زیرزمینی یا متروی گلاسگو که به صورت یک بیضی ساخته شده، هسته اصلی شهر را در شمال و جنوب رود کلاید پوشش می دهد.

گلاسگو در بریتانیا دارای گسترده ترین شبکه حمل و نقل راه آهن درون شهری بعد از لندن است، که در سال ۱۸۹۶ تأسیس شد و هم اکنون دارای ۱ خط و ۱۵ ایستگاه است. این مترو از قدیمی ترین متروهای جهان است .

شبکه حمل و نقل اتوبو سرانی را نیز چندین شرکت خصوصی با نظارت شهرداری پوشش می دهند .



بخش میانی سالن ایستگاه مرکزی راه آهن گلاسگو

حمل و نقل بین شهری:

گلاسگو دارای دو ایستگاه مرکزی راه آهن است :

ایستگاه مرکزی گلاسگو (Glasgow Central Station) که علاوه بر قطارهای درون شهری، ارتباط گلاسگو را به شهرهای جنوبی و شرقی بریتانیا از طریق خط آهن برقرار می کند. شرکت های ویرجین (Virgin Trains) و نشنال اکسپرس National Express) ارتباط مستقیم و سریع بین گلاسگو و لندن را برقرار می کنند.

ایستگاه راه آهن خیابان کوین گلاسگو (Queen Street Station): علاوه بر قطارهای درون شهری، ارتباط گلاسگو را با شهرهای شرقی و شمالی اسکاتلند برقرار می کند.

فرودگاه:

گلاسگو دارای ۲ فرودگاه بین‌المللی است :

فرودگاه بین‌المللی گلاسگو با کُد فرودگاهی GLA، واقع در فاصله ۱۳ کیلومتری جنوب غربی مرکز شهر. از این فرودگاه پروازهای مستقیم به بسیاری از شهرهای مهم اروپا، آمریکای شمالی، آمریکای مرکزی، جزایر کارائیب، خاورمیانه و آسیا برقرار است. این فرودگاه دارای سرویس‌های منظم اتوبوس و تاکسی برای رفت‌وآمد به گلاسگو و شهرهای اطراف است. همچنین امکان کرایه اتومبیل در این فرودگاه وجود دارد.

فرودگاه بین‌المللی گلاسگو پرستویک - با کُد فرودگاه PIK: در فاصله ۵۱ کیلومتری جنوب غربی شهر گلاسگو در منطقه ایرشایر واقع شده است. این فرودگاه عموماً میزبان شرکت‌های هواپیمایی ارزان قیمت است که تمام اروپا را پوشش می‌دهند. شرکت ایرلندی رایان ایر و شرکت لهستانی ویز ایر از جمله شرکت‌هایی هستند که شهر گلاسگو را از طریق فرودگاه پرستویک به اکثر نقاط اروپا متصل می‌کنند. این فرودگاه در مسیر سرویس راه‌آهن درون شهری و برون شهری گلاسگو قرار دارد، و در حال حاضر تنها فرودگاه دارای ایستگاه راه‌آهن در اسکاتلند است. سفر از فرودگاه تا مرکز شهر گلاسگو با ترن حدود ۴۵ دقیقه طول می‌کشد. علاوه بر این، سرویس‌های منظم اتوبوس و تاکسی و امکان کرایه اتومبیل در این فرودگاه نیز وجود دارد. فرودگاه پرستویک که در دهه ۱۹۳۰ میلادی ساخته شده، در طول جنگ جهانی دوم مورد استفاده نیروی هوایی سلطنتی بریتانیا و سایر متفقین خصوصاً نیروی هوایی ایالات متحده قرار داشته است. تا پیش از بازنشسته شدن هواپیمای مافوق صوت کنکورد، فرودگاه پرستویک یکی از مراکز عمده نگهداری کنکورد و

آموزش خلبانان آن بود. در دهه ۶۰ میلادی الویس پریسلی خواننده مشهور آمریکایی و اسکاتلندی تبار موسیقی راک اندرول از این فرودگاه وارد خاک بریتانیا شد .

فوتبال:

اولین مسابقه بین‌المللی فوتبال جهان در سال ۱۸۷۲ بین تیم‌های انگلیس و اسکاتلند در منطقه «پارتیک» شهر گلاسگو انجام شد، که با نتیجه صفر-صفر پایان یافت. گلاسگو، لیورپول و مادرید تنها شهرهای جهانند که هم‌زمان ۲ تیم فوتبال به مسابقه های فینال اروپا فرستاده‌اند. در سال ۱۹۶۷ تیم فوتبال گلاسگو سلتیگ (Glasgow Celtic FC) در فینال باشگاه‌های اروپا (European Cup Final) شرکت داشت و هم‌زمان تیم گلاسگو رنجرز (Glasgow Rangers FC) در فینال جام قهرمانان اروپا (Cup Winners' Cup Final) توپ می‌زد .



نمایی از ورزشگاه همدن پارک در گلاسگو

گلاسگو دارای ۳ باشگاه حرفه‌ای فوتبال است: تیم‌های قدیمی گلاسگو رنجرز (Glasgow Rangers) بازیکنان باشگاه آماتور کوئینز پارک (Queen's Park FC) نیز در لی (و گلاسگو سلتیگ (Glasgow Celtic) ، و تیم پارتیک تیستل (Patrick Thistle).

حرفه‌ای اسکاتلند بازی می‌کنند. این شهر دارای ۳ ورزشگاه بزرگ فوتبال است: **ورزشگاه سلتيک پارک** (Celtic Park) خانه تیم **گلا سگو سلتيک** با ظرفیت ۵۱,۰۸۲ نفر؛ ورزشگاه **آیبراکس** (Ibrox) خانه تیم **گلاسگو رنجرز** با ظرفیت ۶۰,۸۳۲ نفر؛ و ورزشگاه **همدن پارک** (Hamden Park) ورزشگاه ملی و خانه تیم ملی فوتبال اسکاتلند با ظرفیت فعلی ۵۲,۷۶۰ نفر. ورزشگاه همدن پارک رکورددار تعداد تماشاچیان در مسابقات فوتبال اروپا است؛ در سال ۱۹۳۷ جمعیتی معادل ۱۴۹,۵۴۷ نفر در این ورزشگاه شاهد بُرد ۳ بر ۱ تیم ملی اسکاتلند در مقابل تیم ملی انگلیس بودند. لازم است ذکر شود که در دهه ۳۰ میلادی وجود تعداد زیادی تماشاچی ایستاده در ورزشگاه‌های بریتانیا رواج داشته‌است.

دانشگاه‌ها:

گلاسگو میزبان یکی قدیمی‌ترین دانشگاه‌های بریتانیا است. دانشگاه گلاسگو که در سال ۱۴۵۱ میلادی تأسیس شده، است یکی از ۴ دانشگاه قدیمی بریتانیا است که نقش بسیار مهمی در دوران روشنگری اروپا و پس از آن در انقلاب صنعتی ایفا کرده‌است. شهر گلاسگو با داشتن ۴ دانشگاه بزرگ، چند دانشکده و مؤسسه آموزشی-هنری، و چندین دانشکده فنی و عمومی یکی از شهرهای مهم دانشگاهی بریتانیا است. بیش از ۱۷۰ هزار دانش‌پژوه جوان در گلاسگو زندگی می‌کنند، و به سرزنده بودن شهر و رونق کتابخانه‌ها، پاتوق‌های جوانان، مراکز موسیقی زنده، بارها و کلوپ‌های شبانه کمک زیادی کرده‌اند. دانشگاه‌های بزرگ گلاسگو عبارتند از:

- **دانشگاه گلاسگو** (University of Glasgow)
- **دانشگاه استرنکلاید** (University of Strathclyde)
- **دانشگاه کلدونین گلاسگو** (Glasgow Caledonian University)

• **دانشگاه غرب اسکاتلند** (University of the West of Scotland)

• **مدرسه هنر گلاسگو** (Glasgow School of Art)

دانشگاه‌های شهر گلاسگو مشاهیر علمی بسیاری را آموزش داده یا میزبان بوده‌اند. برای مثال آدام اسمیت پدر اقتصاد مدرن و اقتصاد سیاسی، و فرانسیس هاچسون از رهبران فکری دوران روشنگری اروپا هر دو فارغ‌التحصیل دانشگاه گلاسگو بوده‌اند و پس از آن سال‌ها به عنوان استاد در همین دانشگاه تدریس می‌کرده‌اند. جوزف بلک دی‌اکسید کربن را در آزمایشگاهش در این دانشگاه کشف کرده است. آرد کلونین فیزیکدان مشهور استاد این دانشگاه بوده و چندین سال مقام ریاست دانشگاه را عهده‌دار بوده است. جیمز وات پدر انقلاب صنعتی در آزمایشگاهی در دانشگاه گلاسگو روی افزایش کارایی نخستین موتورهای بخار کار می‌کرده، و جان برد مخترع تلویزیون فارغ‌التحصیل دانشگاه استریت‌کلاید بوده است. جیمز مک‌گیل که سال‌ها پس از فارغ‌التحصیلی از دانشگاه گلاسگو، اقدام به تأسیس دانشگاه مک‌گیل در کانادا کرد.

دانشگاه گلاسگو:

دانشگاه گلاسگو که در سال ۱۴۵۱ میلادی تأسیس شده است و

چهارمین دانشگاه قدیمی بریتانیا است. بیش از ۲۰,۰۰۰ دانشجو در این دانشگاه در



مقاطع کاردانی و کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکترا به آموزش و پژوهش مشغولند. ساختمان اصلی دانشگاه گلاسگو که به سبک گوتیک بنا شده یکی از بناهای مهم میراث فرهنگی شهر گلاسگو است. این دانشگاه عضوی از لیگ ۱۰۰ دانشگاه برتر جهان، عضو «گروه راسل» شامل ۲۰ دانشگاه برتر بریتانیا، و عضو گروه «یونیورسیتاس ۲۱» است که انجمنی متشکل از ۲۱ دانشگاه پژوهش‌مدار در ۱۲ کشور جهان می‌باشد. همچنین، دانشگاه گلاسگو در آخرین آمار روزنامه تایمز، رتبه سوم را بین دانشگاه‌های بریتانیا در زمینه کیفیت و تجربه زندگی دانشجویی به دست آورده‌است.



دانشگاه استرثکلاید:

این دانشگاه در سال ۱۷۹۶ میلادی ابتدا با نام انستیتو اندرسون (Anderson Institute) تأسیس شد. در سال ۱۸۲۸ به دانشگاه تبدیل شد و پس از چندین ادغام و تغییر در سال ۱۹۶۴ میلادی به دانشگاه استرثکلاید (University of Strathclyde) تغییر نام داد. تمرکز آموزشی و پژوهشی این دانشگاه بر رشته‌های فنی و مهندسی، مدیریت بازرگانی، آموزش، توریسم و هتل‌داری است. بیش از ۲۵,۰۰۰ دانشجو در دانشگاه استرثکلاید در مقاطع کاردانی، کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکترا به تحصیل و پژوهش مشغولند. چندین دانشکده، دانشگاه

استرثکلاید با موسسات آموزشی در نقاط مختلف جهان همکاری می‌کنند، از جمله دانشکده هتل‌داری و توریسم که در هتل اوپن تهران نیز برنامه آموزشی برگزار کرد. ساختمان اتحادیه دانشجویی استرثکلاید با ۱۰ طبقه بزرگ‌ترین ساختمان از نوع خود در دانشگاه‌های بریتانیا است. جان برد مخترع تلویزیون و الکس کاپرانوس خواننده اصلی گروه راک فرانترز فردیناند از فارغ‌التحصیلان این دانشگاه هستند. کریس سایر نویسنده بازی‌های مشهور کامپیوتری مانند ترانسپورت تایکون (دهه ۸۰ میلادی) و رولرکوستر تایکون (دهه ۹۰ تاکنون) فارغ‌التحصیل رشته مهندسی کامپیوتر از دانشگاه استرثکلاید است. کریس در بازی دهه ۸۰ خود از ساختمان دانشکده کامپیوتر و بسیاری از ساختمان‌های شهر گلاسگو مدل برداری و استفاده کرده است.^{۱۹} دانشگاه استرثکلاید دارای ۲ پردیس است. پردیس اصلی که «جان اندرسون» نام دارد در مرکز شهر گلاسگو بین خیابان جورج و خیابان کلیسای جامع (Cathedral Street) قرار گرفته است. پردیس دوم که «جُردن هیل» نام دارد در غرب شهر گلاسگو واقع است که به مطالعات آموزشی و تربیت مدرس تعلق دارد.

رشته کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی (MBA) در دانشگاه استرثکلاید از کیفیت و اعتبار بالایی برخوردار است؛ دانشکده مدیریت بازرگانی این دانشگاه جزء ۲۵ دانشکده‌ای در دنیا است که فارغ‌التحصیلانش مدرک MBA با اعتبار سه‌گانه (بریتانیا، آمریکا و جامعه اروپا) را دریافت می‌کنند.

دانشگاه کلدونین گلاسگو:

دانشگاه کلدونین گلاسگو (Glasgow Caledonian University) در سال ۱۸۷۵ میلادی ابتدا با نام «کالج کوئین» تأسیس شد، پس از ادغام با پلی‌تکنیک گلاسگو در ۱۹۹۳ به دانشگاه تبدیل شد. در حال حاضر بیش از

۱۶,۰۰۰ دانشجو در این دانشگاه مشغول به تحصیل و پژوهش هستند. تمرکز دانشگاه کلدونین در رشته‌های بهداشت و درمان، علوم پایه و تکنولوژی، و مدیریت بازرگانی فعال است.



نمایی از پردیس دانشگاه کلدونین

مرکز آموزشی پیشرفته «سالتایر» در سال ۲۰۰۶ در قلب پردیس این دانشگاه تأسیس شد و شامل ۱۸۰۰ واحد آموزش شخصی، ۶۰۰ کامپیوتر، قابلیت اتصال بدون سیم به اینترنت برای دانشجویان، کتابخانه دانشگاه و کافه‌تیریا می‌باشد. این دانشگاه دارای یک پردیس در مرکز شهر گلاسگو است که دسترسی دانشجویان را به مراکز تفریح و خرید آسان می‌کند. گوردن براون که در سال ۲۰۰۷ به مقام نخست‌وزیری بریتانیا رسید، در سال‌های ۱۹۷۶ تا ۱۹۸۰ در این دانشگاه به تدریس علوم سیاسی اشتغال داشته‌است.

دکتر حسن روحانی هفتمین رئیس‌جمهور اسلامی ایران و رئیس دولت یازدهم جمهوری اسلامی ایران تحصیلات خود را در مقاطع کارشناسی ارشد و دکترا به ترتیب در رشته‌های حقوق عمومی و حقوق اساسی با سرپرستی **سید حسن امین**

در این دانشگاه به پایان رسانده است. این دانشگاه پس از پیروزی وی در انتخابات در صفحه اول وبگاه رسمی خود، این پیروزی را به وی تبریک گفت.

وزارت کشور اسکاتلند در سال ۱۹۹۲ با ادغام دو مؤسسه آموزش عالی گلاسگو پلی تکنیک (تأسیس شده در سال ۱۹۷۱) و کویینز کالج گلاسگو (تأسیس شده در سال ۱۸۷۵) موافقت کرد که به تأسیس دانشگاه کلدونین گلاسگو انجامید. این دانشگاه در روز یکم آوریل سال ۱۹۹۳ با ۱۴۰ دانشجو در مقاطع کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکترا در ۳ دانشکده و ۲۲ دپارتمان رسماً آغاز به کار کرد.

با انجام اصلاحاتی در ساختار آموزشی دانشگاه کلدونین گلاسگو در سالهای ۲۰۰۲ و ۲۰۰۹، هفت دانشکده به شرح زیر در این دانشگاه با این نظام آموزشی تا امروز پابرجا است ایجاد شد:

- دانشکده مهندسی و محیط شهری
- دانشکده بازرگانی
- دانشکده حقوق و علوم اجتماعی
- دانشکده بهداشت شامل دپارتمان‌های: پرستاری، مامایی، بهداشت منطقه‌ای، کاردرمانی، فیزیوتراپی، پودیاتری، پرتونگاری و مددکاری اجتماعی.
- دانشکده مهندسی و کامپیوتر
- دانشکده علوم زیستی، دارای سه دپارتمان زیست‌شناسی، تحقیقات پزشکی و روان‌شناسی.

رده‌بندی: دانشگاه کلدونین گلاسگو در بین ۱۵۰۰ دانشگاه برتر جهان و ۱۰۰ دانشگاه برتر انگلستان قرار دارد. این دانشگاه جزو معدود دانشگاه‌های مدرن بریتانیا است که توانسته است در بین ۱۵۰ دانشگاه جدید در اروپا قرار گیرد.

دانشگاه گلدونین گلاسگو تا سال ۱۳۹۱ به عنوان یکی از دانشگاه‌های خوب (گروه ب) بریتانیا در میان دانشگاه‌های مورد تأیید وزارت علوم قرار داشت و در فهرست بندی سال ۱۳۹۲ وزارت علوم، تحقیقات و فناوری در رده دانشگاه‌های متوسط (گروه ج) قرار دارد بر اساس نظام ارزشیابی مدارک تحصیلی، مدارک دکتری صادر شده از دانشگاه‌های متوسط، تنها در صورت انتشار دو مقاله مستخرج از پایان‌نامه دکتری که توسط مؤسسه اطلاعات علمی نمایه شده باشد و همچنین بررسی رساله توسط تیم متخصص داخلی، دارای اعتبار خواهد بود. دانشگاه گلدونین گلاسگو را نباید با **دانشگاه گلاسگو**، University of Glasgow اشتباه گرفت که از نظر رتبه‌بندی «عمومی» در رده پنجم دانشگاه‌های **بریتانیا** و در رده ۵۰ دانشگاه برتر جهان قرار دارد.

دانشگاه غرب اسکاتلند:

این دانشگاه که در سال ۱۸۹۷ میلادی با نام دانشگاه پیزلی (University of Paisley) تأسیس شد، در سال ۱۹۹۷ در پی ادغام با کالج پل و کالج همپلتون به دانشگاه غرب اسکاتلند (University of the West of Scotland) تبدیل شد که دارای ۴ پردیس در منطقه پیزلی (Paisley) در حومه جنوبی گلاسگو، شهر ایر (Ayr)، شهر همپلتون (Hamilton) و شهر دامفریز (Dumfries) است. در این دانشگاه بیش از ۱۸,۰۰۰ دانشجو مشغول تحصیل و پژوهش هستند. تمرکز این دانشگاه بیشتر بر رشته‌های مدیریت بازرگانی، تکنولوژی کامپیوتر، علوم آموزشی، بهداشت و درمان، رسانه‌ها، زبان و علوم انسانی است.

مدرسه هنر گلاسگو:

مدرسه هنر گلاسگو (Glasgow School of Art) یکی از مراکز معتبر هنری و از معدود مدارس هنری مستقل در بریتانیا است. بیش از ۱,۶۰۰ دانشجو و هنرمند از کشورهای مختلف جهان در این مدرسه مشغول به کار هستند.

ساختمان مرکزی این مدرسه توسط هنرمند و معمار مشهور اسکاتلندی چارلز رنی مکینتاش (Charles Rennie Mackintosh) طراحی شده است که از فارغ‌التحصیلان همین مدرسه بوده است. پردیس اصلی مدرسه هنر گلاسگو در منطقه گارنت هیل در مرکز شهر گلاسگو واقع شده، و پردیس دوم آن در ساختمان **خانه یک هنردوست House of an Art Lover** این مدرسه برای علاقمندان به معماری و به طور کلی هنر، از جالب ترین دیدنی‌های گلاسگو است. مجموعه‌ی که در سال ۱۹۰۹ میلادی تکمیل شد. شکوه بنای چشم‌گیر و دیدنی این مجموعه، نشانگر توانایی چارلز مکینتاش در طراحی داخلی و معماری آن می باشد.



نمای مدرسه هنر

این مدرسه در تعدادی از ساختمانهای مرکز گلاسگو در Garnet hill واقع است و برای اولین بار در اوایل دهه ۱۸۰۰ توسط ویلیام هارلی بنا شد. منطقه‌ای که بخشی از تپه بلیت سووداست و مشهورترین ساختمان آن توسط چارلز رنی مکینتاش بین سالهای ۱۸۹۶-۱۹۰۹ طراحی شد و به زودی به یکی از بناهای دیدنی شهر تبدیل شد و بیش از ۱۰۰ سال پابرجا بود. این نمادی از سبک مدرن (سبک Art Nouveau انگلیسی) است. این ساختمان در مه ۲۰۱۴ به دلیل آتش سوزی به شدت آسیب دید و در ژوئن ۲۰۱۸ با آتش سوزی دوم تخریب شد و فقط پوسته سوخته آن باقی ماند.

شهر والناتین، شهر عشق:

گلاسگو، دابلین و پاریس سه شهر اروپایی اند که در روز والناتین لقب «شهر عشق» را به یدک می‌کشند، آنهم به این دلیل که بقایای والناتین قدیس در کلیسایی در این شهر نگهداری می‌شود. این بقایا از سده ۱۹ میلادی تا اواخر سده ۲۰ (سال ۱۹۹۹) در کلیسای فرانسیس مقدس St Francis نگهداری می‌شد اما کمتر کسی خارج از حلقه مقامات مذهبی از آن اطلاع داشت.

در سال ۱۹۹۹ این بقایا به کلیسا، Duns Scotus The Blessed John منتقل شد و توجه رسانه‌های عمومی و به تبع آن مردم را به خود جلب کرد، به طوری که شهر گلاسگو به خاطر میزبانی والناتین قدیس «شهر عشق نام گرفت و از سال ۲۰۰۲ به یعدهمه ساله این شهر در روز والناتین میزبان فستیوالی به نام «فستیوال عشق» است.

شهرهای خواهرخوانده:

گلاسگو به دلایل زیاد با هشت شهر در سطح جهان

قراردادهای خواهرخواندگی امضاء کرده است از آن جمله اند:

- ۱- نورمیرگ در آلمان براساس قرارداد منعقد در سال ۱۹۸۵
- ۲- دالیان در جمهوری خلق چین براساس قرارداد منعقد در سال ۱۹۹۷
- ۳- هاوادا در کوبا براساس قرارداد منعقد در سال ۲۰۰۲
- ۴- تورین در ایتالیا بر اساس قرارداد منعقد در سال ۲۰۳۳ و ۴ شهر دیگر پیتسبورگ در ایالات متحده، لاهور در پاکستان، بتلهایم در فلسطین و روستوف در روسیه.

اتاق بازرگانی گلاسگو :



اتاق بازرگانی گلاسگو در میدان جورج

گلاسگو در سده هجدهم به دلیل تجارت با مزارع تنباکو در "ویرجینیا" رونق گرفت. در دهه ۱۷۷۰، سه چهارم کل تنباکوی مصرفی در اروپا توسط بازرگانان ویرجینیایی در گلاسگو دادوستد می شد، اما استقلال آمریکا به این امر پایان داد. از این روبازرگانان گلاسکو تصمیم گرفتند منابع خود را جمع آوری و منافع خود را ارتقاء دهند.

اتاق بازرگانی گلاسگو که به عنوان قدیمی ترین اتاق بازرگانی در دنیای انگلیسی زبان، با رکوردهای مداوم و صدای تجارت در گلاسگو بر اساس پیش نویس قانون اساسی، و قوانینی که "پاتریک کولکوهون"، لرد پروست گلاسگو تهیه و ارائه داد در اول ژانویه ۱۷۸۳ - در جلسه ای در شورای شهر گلاسگو از تصویب گذشت، و اتاق بازرگانی گلاسگو تأسیس شد.

ده ماه بعد در همان سال منشور سلطنتی توسط پادشاه جورج سوم به آن اعطا شد، سندی که در اتاق هیئت مدیره اتاق به نمایش گذارده شد و هنوز همچنان در حال نمایش است.

سندی که اختیارات و امتیازات اتاق را مشخص کرد و منشورهای تکمیلی آن توسط ویکتوریا، ادوارد هفتم و الیزابت دوم به آن اعطا شد.

اولویت های اولیه اتاق بارگانی گلاسگو افزون بر کمک به بهبود و افزایش کیفیت کالاهای تولیدی، لابی کردن در دولت برای کاهش مالیات، کاهش تعرفه ها و لغو قاچاق عنوان شده است .

اتاق بازرگانی گلاسگو از آغاز فعالیت به شدت با انحصار تجاری شرکت هند شرقی مخالف و با هند در مخالفت بوده است.

جلسه های اولیه اتاق در آغاز در یک میخانه برگزار می شد - به طور خاص ، در میخانه Tontine. اتاق در سال ۱۸۷۷ در خیابان ویرجینیا آغاز به کار کرد و دفاتر خود را در خانه بازرگانان در میدان جورج، خانه کنونی آن، راه اندازی و در یک بازسازی شش ماهه فعالیت های تجاری در سال ۱۹۹۴، در خیابان رنفیلد آغاز شد.

به یاد ماندنی است که میز اتاق هیات رئیسه اتاق، میزی می باشد که توسط "اندرو جکسون"، هفتمین رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا، از چوب درخت گردوئی که در ملک وی در نشویل رشد کرده بود ساخته شده است. این میز در سال ۱۹۳۵ توسط یک شرکت گلاسکوئی در نمایشگاه صنایع بریتانیا خریداری شد.

اتاق بازرگانی گلاسکوبنا به اشاره به عنوان صدای تجارت در گلاسکو یکی از قدیمی ترین اتاق های بازرگانی در جهان است که دانش و تخصص فراوانی برای کمک به

موفقیت کسب و کار ارائه می دهد، و به طور گسترده با ارائه راه حل های تجاری به اعضا، صرفه جویی در هزینه ها و ارائه اطلاعات تجاری مرتبط کمک می کند. این کار برای کمک به کسب و کارها برای موفقیت بیشتر در بازاریابی ۱۲۰۰ عضو و رویدادهای تجاری و شبکه ، آموزش و توسعه نیروی کار ، حمایت از صادرات و تجارت بین المللی ، کمپین در مورد مسائل مهم سیاستی از طرف اعضا همه اطلاعات (چه در متن یا عکس) با حسن نیت ارائه می شود ، اما نباید به عنوان بیانیه ای از بازنمایی یا واقعیت به آنها اعتماد کرد

جاذبه های گردشگری گلاسکو:

گلاسکو دارای جاذبه های گردشگری بسیار و به مراتب بیش از سایر شهرهای اسکاتلند و در مواردی، پادشاهی متحده است. از آن جمله صرف نظر از جاذبه های تجاری به ویژه در زمینه نفت و گاز و مجموعه های دانشگاهی و آموزشی می توان به بناهای تاریخی، موزه ها، دیدنی های طبیعی و گالری ها که بخش عمده یی از جاذبه های مورد نظر شمرده می شوند، در پی به تعدادی از شهره ترین آنها اشاره کرد.

کلیسای جامع گلاسکو:

تاریخ کلیسای جامع گلاسگو با تاریخ این شهر پیوند خورده است و گفته می شود ، سنت مونگو ، در آن مکان مقدس کلیسای خود را بنا کرده است . مقبره قدیس در سرداب پایین این کلیسا است. به روایتی از والتر اسکات . این ساختمان قبل از اصلاحات از اواخر سده ۱۲ به بعد بنا شده و به عنوان مقر اسقف و بعداً اسقف اعظم گلاسگو از آن استفاده می شده است . این ساختمان نمونه ای عالی از معماری گوتیک اسکاتلند و یکی از معدود کلیساهای سده میانی اسکاتلند (و تنها کلیسای جامع سده میانی سرزمین اصلی اسکاتلند) است که از صدمات اصلاحات جان سالم به در برده است. جیمز چهارم در ۱۰ دسامبر ۱۵۰۲

پیمان صلحی ابدی با انگلیس را تصویب کرد. کلیسای جامع و قلعه مجاور آن در بردهای گلاسکو در سالهای ۱۵۴۴ و ۱۵۶۰ نقش عمده داشتند.



بیست سال پس از اصلاحات، در ۲۲ آوریل ۱۵۸۱ جیمز ششم درآمد تعدادی از سرزمین ها را برای نگهداری آن به شهر گلاسگو اعطا کرد. شورای شهر در تاریخ ۲۷ فوریه ۱۵۸۳ موافقت کرد که مسئولیت ترمیم کلیسا را بر عهده بگیرد، در حالی که آنها هیچ گونه تعهدی برای انجام این کار نداشتند. این کلیسا به دلیل این مصوبه زنده مانده است. این کلیسای جامع میزبان بسیاری از جماعات مسیحی می باشد و به عنوان محلی برای عبادت مسیحیان، میزبان جماعت کلیسای اسکاتلند و مقصد محبوب گردشگران است.

کلیسای جامع سنت آندرو گلاسگو:

این کلیسا در سال ۱۸۱۴ با وقف حامی گلاسکو، سنت اندرو ساخته شد. بنای این کلیساکه با معماری نئوگوتیک ایجاد شده است در مرکز شهر قرار دارد. آرگ بادی این کلیسا به سال ۱۹۰۳ تعلق دارد و در سال ۱۹۸۱ به.. صدا درآمد.

از اصلاحات اسکاتلندی در سال ۱۵۶۰ تا آغاز روند رهایی کاتولیک در سال ۱۷۹۱، با قانون امداد کاتولیک رومی در سال ۱۷۹۱ - که برخی حقوق مدنی و آزادی عبادت را بازسازی کرد - کاتولیک های روم در گلاسگو باید عبادت پنهانی می کردند. در اواخر سده هجدهم، به ویژه با هجوم مهاجران کاتولیک ایرلندی به گلاسگو در مراحل اولیه انقلاب صنعتی، تقاضای فزاینده ای برای کلیسای کاتولیک روم در این شهر پدیدار شد. در سال ۱۸۰۵ تقریباً ۴۵۰ کاتولیک در این شهر وجود داشت، اما تا سال



۱۸۱۴ تعداد ارتباطات ثبت شده در این شهر به ۳۰۰۰ نفر افزایش یافت و در آن سال کشیش اندرو اسکات تصمیم به ساخت کلیسایی جدید در خیابان کلاید گرفت.

کلیسای جامع سنت آندرو گلاسگو

زمین هایی که کلیسا در آن ساخته شده بود از صاحبان شرکت Scott و Bogle که قبلاً از آن سایت به عنوان بخشی از تجارت تنباکو و شکر گلاسگو با آمریکا و هند غربی خرید و فروش می کردند، خریداری شده بود. بیشتر خانواده های بوگل و اسکات، پروتستان و نام های برجسته یی در گلاسگو بودند، با املاک متعدد در اطراف شهر که اغلب دارای دفاتر پیشرو شهرداری بودند، مانند جورج بوگل از دالدووی، لرد رکتور دانشگاه.

کلیسای سنت اندرو رسماً حضور کاتولیک های روم را به گلاسکو معرفی کرد و در سال ۱۸۱۶ تکمیل شد و توسط جیمز گیلسپی گراهام (۱۷۷۶-۱۸۵۵) طراحی شد. خصوصیت مداوم با کلیسای کاتولیک روم در اسکاتلند در هنگام ساخت این کلیسا مشهود بود: کارهایی که در طول روز به اتمام رسیده بود، توسط خرابکاران شبانه شکسته می شد، از این رو اتمام کار به تأخیری افتاد و در نهایت برای محافظت از کارهای ساختمانی مجبور به نگرانی در محل ساختمان شدند. با وجود این، مجامع دیگر فرقه های مسیحی در شهر با توجه به دشواری هایی که در ساخت و ساز وجود داشت، با اشاره به یک بوم گرایی مبلغی را برای تکمیل پروژه اهدا کردند. ساختمان کلیسا در مقیاس نسبتاً متوسط و بدون برج ناقوس و برج است. این امر عمدتاً به دلیل محدودیت های مداوم در برجستگی عبادتگاه های کاتولیک بر اساس قانون امداد از ۱۷۹۱ بود که در نهایت تا قانون بعدی امداد کاتولیک در سال ۱۸۲۹ لغو نشد.

در پی ترمیم سلسله مراتب در اسکاتلند، که توسط پاپ لئو سیزدهم در سال ۱۸۷۸ انجام شد، کلیسای سنت اندرو سرانجام در سال ۱۸۸۴ به وضعیت کلیسای جامع ارتقا یافت، و همچنین در آن زمان توسط معماران Pugin و پاگین در سال ۱۹۴۷، با تأسیس اسقف های جدید مادرول و پیزلی، اسقف اعظم گلاسکو وضعیت اسقف متروپولیتن را که قبل از اصلاحات و کلیسای جامع سنت اندرو بود، بازیافت.

پارک کلونگروو (Kelvingrove Park)

پارکی عمومی است که در سال ۱۸۵۲ در ۳۴ هکتار (۸۵ هکتار) در حاشیه رودخانه کلون در غرب شهر گلاسگو ایجاد شده است، و شامل

گالری و موزه هنری کلونینگرومی باشد. رودخانه کلونین از میان آن می گذرد. این پارک ابتدا به عنوان پارک و ست اند (انتهای شرق) ایجاد شد. در آن سال شورای شهر زمینی را که قبلاً بخش هایی از املاک کلونینگروو و وودلند را نشان می داد برای گسترش ادامه شهر به غرب، و ایجاد فرصت های گذران اوقات فراغت طبقه متوسط جدید، خریداری کرده بود.

این پارک تاکنون محل برگزاری سه نمایشگاه، نمایشگاه بین المللی ۱۸۸۸، نمایشگاه بین المللی ۱۹۰۱ و نمایشگاه اسکاتلند ۱۹۱۱ بوده است. در این پارک ساختمانهای بزرگ و چشمگیری برای برگزاری نمایشگاههای بین المللی بنا شده است، از جمله غرفه بزرگ هند که اکنون گالری هنر در آن قرار دارد، و یک رستوران روسی که هر دو تخریب شده اند. پرندگان، جانوران و گیاهانی در این پارک یافت می شوند که عبارتند از: مرغ ماهی خوار خاکستری، شاه ماهی، شاهین کوهی و گل مروارید و سایر حیوانات شامل روباه قرمز، موش قهوه ای و سمورو ماهی.

موزه هنری کلونینگروو: Kelvingrove Art Museum

(موزه هنری کلونینگروو یک موزه و گالری هنری



در گلاسگو است که پس از سه سال بازسازی در سال ۲۰۰۶ بازگشایی شد و از آن زمان یکی از

محبوب ترین جاذبه هابرای بازدید کنندگان از اسکاتلند است .این موزه دارای ۲۲ گالری است که در آن طیف وسیعی از اشیاء، شامل هنرهای دوره رنسانس ، تاکسیدرمی و مصنوعات مصر باستان نگهداری می شود . در این موزه، آثار مهمی از افراد شناخته شده مثل ون گوگ به نمایش گذاشته شده است. همچنین آثار باستانی و تاریخی اسکاتلند مثل زیور آلات قدیمی و ابزارهای عصر برنز هم در این گالری نگهداری می شود. بازدید از این موزه، هر روز از ساعت ۱۰ صبح تا ۵ بعدازظهر برای عموم آزاد و رایگان است.

باغ های گیاه شناسی گلاسگو:

موسسه گیاه شناسی سلطنتی گلاسگو در سال ۱۸۱۷ حدود ۸ هکتار زمین را در ساندیفورد Sandyford گلاسگو به



کاخ کیبل اختصاص داد که بعد ها به باغ های گیاه شناسی دانشگاه گلاسگو تبدیل شد.

ویلیام هوکر

استاد گیاه شناسی دانشگاه گلاسگو پیش از انتصاب به سمت مدیریت باغ های کیو در لندن به توسعه این باغ های گیاه شناسی کمک کرد. این باغ ها که در سال ۱۸۴۲ به مکان فعلی خود نقل مکان کردند. ابتدا برای برگزاری کنسرت و سایر برنامه ها مورد استفاده قرار می گرفتند.

باغ های گیاه شناسی گلاسکو در سال ۱۸۷۳ بنا شده و در آن گل های نایابی مثل گونه های نادر از ارکیده، درختان سرخس از **استرالیا** و **آفریقا** و نیوزیلند نگهداری می شود.

میدان جورج :

این میدان را می توان قلب تپنده ی شهر گلاسکوشمرد. در جای جای این میدان می توان تندیس افراد سرشناس شهر را دید. میدان به گونه یی شایسته ودلپذیر با



گل و فضای سبز تزئین شده است و یکی از اصلی ترین دیدنی ها وبه طور کلی جاذبه هایی شهر گلاسکو محسوب می شود. میدان جورج میدان اصلی شهرو یکی از شش میدان گلاسگو می باشد که در مرکز شهر واقع شده است .

میدان جورج به نام پادشاه جورج سوم در سال ۱۷۸۱ نامگذاری شد، اما برای مدت بیست سال ساخته نشد ، میدان با ساختمان های مهم معماری از جمله در ضلع شرقی اتاق های شهرداری احاطه شده است ، همچنین به عنوان اتاق های شهر شناخته می شود، 1883 ، و در ضلع غربی در کنار خانه بازرگانان. اتاقهای ساخته شده توسط شرکت گلاسگو دفتر مرکزی شورای شهر گلاسگو هستند .

حکاکی پانوراما جوزف سوان در سال ۱۸۲۹ توسعه اولیه میدان و ساختمانهای اطراف آن را نشان می دهد. این میدان دارای مجموعه مهمی از مجسمه ها و بناهای تاریخی است، از جمله مجسمه های رابرت برنز ، جیمز وات ، سر رابرت پیل و سر والتر اسکات.

بقیه میدان ها عبارتند از میدان های کلیسای جامع، میدان سنت آندرو، میدان سنت



انوخ ، میدان سلطنتی و میدان بلیتسو واقع در تپه بلیتس وود.

تئاتر سلطنتی گلاسگو THEATRE Royal of Glasgow:

تئاتر سلطنتی گلاسگو در سال ۱۸۶۷ افتتاح شد و

پیش از آغاز سده دوبر آتش سوزی مهیبی را تجربه کرد . امادرفراز و نشیب گذر

زمان همواره استواربرپا ماند.



تئاتر سلطنتی گلاسگو از آغاز کار، نمایش های متعدد و گوناگونی را از همه ژانرها ارائه داده است، از اپرای اسکاتلند و باله اسکاتلند گرفته تا کنسرت ها و باله های خارجی.

این تئاتر با دارا بودن سالن نمایش ویکتوریا، و برنامه های سرگرمی درجه یک و رویدادهای هنری که در آن ارائه می شود به تحقیق از بیشترین اقبال عام برخوردار و زبازند است. ارائه می دهد.

گلاسگو گرین : Glasgow green:

گلاسگو گرین پارکی در انتهای شرقی گلاسگو، در ساحل شمالی رودخانه کلاید است. این پارک در سده پانزدهم تأسیس شده و قدیمی ترین پارک این شهر است .



زمین پارک را در سال ۱۴۵۰ پادشاه جیمز دوم به اسقف ویلیام ترنبول و مردم گلاسگو بخشید. در آن زمان این منطقه ناهموار و باتلاقی بود و تنها از چندین نقطه "سبز" مشخص تشکیل شده بود. در سده های بعد، از پارک برای چرا، شستشو و سفید کردن پارچه، خشک کردن تورهای ماهیگیری و فعالیت های تفریحی مانند شنا استفاده می شد. بنا به

مشهور، در سال ۱۷۶۵، گرین محل تاریخی یک الهام بود: به این معنا که جیمز وات مخترع در حال قدم زدن در آن بود که اندیشه خازن جداگانه برای موتور بخار بر خورد کرد. به باور برخی این اختراع باعث ایجاد انقلاب صنعتی شد.

در سال های ۱۸۲۱ و ۱۸۲۲، باکشف ذخایر بزرگ زغال سنگ در این منطقه، شورای شهر گلاسگو به استخراج زغال سنگ رای داد.

در سال ۱۸۱۵ و پایان جنگ های ناپلئونی با رکود اقتصادی و بیکاری. شورای شهر گلاسگو ۳۲۴ کارگر بیکار را برای باز سازی گلاسگو گرین استخدام کرد و براساس طرحی با هدف حفظ ویژگی های پارک، در سال های ۱۸۱۷ و ۱۸۲۶ تلاش هایی برای بهبود چیدمان پارک صورت گرفت. آبشارها، آب نما های متعدد ساخته شد و ودر نهایت پارک هموار و تخلیه شد. گرین پارک گلاسگو امروزه از گردشگاه های پر بازدید است.

کاخ و باغ زمستانی خلق: winter people palace garden

کاخ و باغ زمستانی خلق مشتمل بر موزه و گلخانه یی به نسبت جاذب است که در سال ۱۸۹۸ میلادی در پارک "گلاسگو گرین" ساخته شد.



موزه این مجموعه ویژه تاریخ تجارت، صنعت و ورزش این شهر از قرن هفدهم تا بیستم است.

بخش دیگر که به گلخانه اختصاص دارد متشکل از یک تراپیوم بزرگ است که در آن می‌توان گیاهان گرمسیری و نیمه‌گرمسیری را مشاهده کرد. بازدید از این مجموعه هر روزه از ساعت ۱۰ صبح تا ۵ بعدازظهر بای همگان آزاد و رایگان است.

طاق مک لنان: Mac Lenan Arch

در سال ۱۸۹۰، ساختمان اتاق‌های "اجتماعات شهر" که توسط جیمز و روبرت آدام طراحی شده بود تخریب شد. با این حال، طاق که قسمت مرکزی ساختمان را تشکیل داده بود، با تأمین بودجه توسط جیمز مک لنان بازسازی شد و در سال ۱۸۹۳ در انتهای غربی Monteith Row قرار گرفت.



در سال ۱۹۹۱، دوباره به موقعیت فعلی خود در ورودی شمال غربی گلا سگو گرین رو به روی دادگاه عالی قدیمی در Salt market منتقل شد و اکنون به "طاق مک لنان" معروف است.

در سال ۱۹۲۲، آن را به لبه غربی گرین، رو به خیابان شارلوت منتقل کردند .

آبنمای دولتون گلاسگو Glasgow Doulton Fountain

"آبنما" یا "چشمه" دولتون فواره بزرگ زیبا و باشکوهی است

که درست در خارج از کاخ مردم درپارک گلاسگو گرین واقع شده است. این آبنما یا چشمه که فواره آن ۱۴ متر طول دارد ا "سر هنری دولتون" به گلاسگو واگذار کرده است.



این فواره را معمار "آرتور ای پیرس" طراحی کرد و در سال ۱۸۸۸ توسط Doulton & Co برای نمایشگاه Glasgow تولید شد. این چشمه و فواره پنج طبقه بسیار تزئینی و زیبا یک نمادجاذب گلاسکو است

برج گلاسکو: Glasgow Tower

برج گلاسکو با ۱۲۷ متر (۴۱۷ فوت) در حال حاضر بلندترین برج

اسکاتلند است که در آن کل ساختار برج قادر به چرخش ۳۶۰ درجه است.



این برج دارای دو آسانسور ۱۲ نفره است اما به دلایل راحتی، این تعداد به ۶ مهمان به علاوه یک نفر از کارکنان محدود شده است.

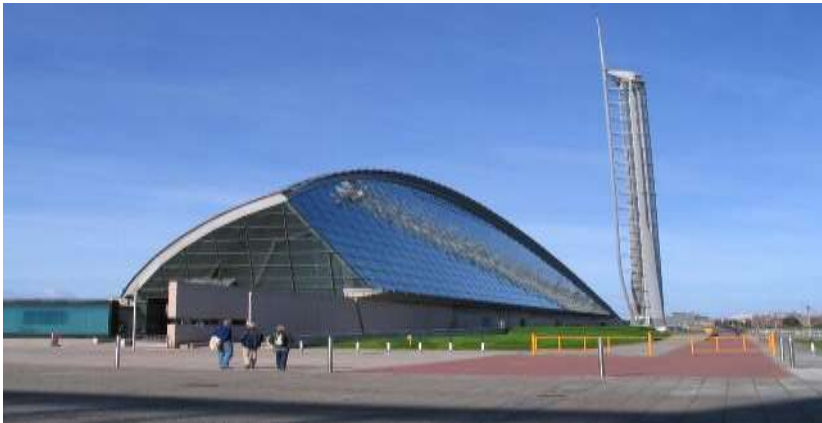
آسانسورها، توسط Alimak Hek با استفاده از سیستم دنداندار ساخته شده و با آن در دو و نیم دقیقه از برج بالا می روند ، دور تا دور برج از طریق پنجره های شیشه یی شهر به نمایش در می آید. همچنین یک پله اضطراری وجود

دارد که شامل ۵۲۳ پله از سطح کابین تا سکو است .

مرکز علمی گلاسگو : Glasgow Science Center

مرکز علمی گلاسگو یکی از جاذبه های بازدید کنندگان وارد به

گلاسگو است که در منطقه بازسازی شده آبشار کلاید در ساحل جنوبی رودخانه کلاید در



گلاسگو ، واقع شده است .ملکه الیزابت دوم در ۵ ژوئیه ۲۰۰۱ این مرکز علمی را افتتاح کرد.

این مرکز یکی از محبوب ترین جاذبه های بازدید کنندگان اسکاتلند است. این یک مرکز علمی هدفمند با سه سامان اصلی: ساینس مال ، برج گلاسگو و سینما IMAX یک موسسه خیریه ثبت شده طبق قوانین اسکاتلند است. هیات توریستی اسکاتلند "Visit Scotland" ، به مرکز علمی گلاسگو یک امتیاز پنج ستاره در گروه جذب بازدید کننده اعطا کرده است.

شهرداری گلاسگو: Glasgow Municipal

اتاق های مرکزی شهرگلاسگو در ضلع شرقی میدان جورج واقع شده است. این بنا یک ساختمان طبقه بندی شده است که از سال ۱۹۹۶ به عنوان دفتر مرکزی امور شهرداری گلاسگو مورد استفاده است و از سال ۱۸۸۹ نیز همواره برای اداره امور شهر به گونه های گوناگون مورد استفاده بوده است . اتاق های مورد اشاره از جمله جاذبه های تاریخی و مورد بازدید می باشد.



تالار سلطنتی کنسرت گلاسگو: The Glasgow Royal Concert Hall

سالن کنسرت رویال گلاسگو، تالار کنسرت و هنر بزرگی است در شهر گلاسگو. این تالار متعلق به شورای شهر گلاسگو است که توسط آژانس شورای شهر گلاسگو، Glasgow Life اداره می شود. آژانسی که سایر تالارهای شهر گلاسگو و بازار میوه گلاسگو Old Fruit market را نیز اداره می کند.



تالار کنسرت رویال که به عنوان سالن کنسرت بین المللی گلاسگو ساخته شده است، یکی از بزرگترین سالن های کنسرت در انگلستان است. مدت کوتاهی قبل از افتتاح رسمی آن در ۵ اکتبر ۱۹۹۰ در یک اجرای بزرگ با حضور HRH Princess Anne به مقام سلطنتی اعطا شد.

این تالار جایگزین تالار سنت اندروز، مجاور کتابخانه میچل است که در سال ۱۹۶۲ بر اثر آتش سوزی تخریب شده بود اما به موقع تجدید بنا و ساخته شد. این شهر در دهه ۱۹۸۰ به عنوان شهر فرهنگی اروپا شناخته شد.

ارکستر ملی سلطنتی اسکاتلند اولین اجرای خود را در کنسرت افتتاحیه تالار سلطنتی ارائه داد.

آدرس: تهران- خیابان ولیعصر - خیابان شهید اکبری- پلاک ۵۱- برج سرو ساعی- واحد ۱۱۰۳

تلفن: ۸۸۷۰۱۲۸۰-۸۸۷۰۱۲۸۰-۸۸۷۰۱۲۸۰-۸۸۷۰۱۲۸۰، شماره: ۸۸۷۱۰۴۷۳ (۰۲۱)

www.ibccim.org

info@ibccim.org